

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 932/2025
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Живојина Вулетића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К бр. 306/23 од 13.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 199/25 од 07.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 10. септембра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Живојина Вулетића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К бр. 306/23 од 13.11.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 199/25 од 07.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К бр. 306/23 од 13.11.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, за које дело је осуђена на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Истом пресудом на основу одредаба чланова 86. и 297. став 5. КЗ, према окривљеној је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилима (Б) категорије у трајању од две године од дана правноснажности пресуде.

Истовремено, окривљена је обавезана да плати трошкове поступка и паушала, те да надокнади трошкове оштећенима, у износима наведеним у изреци првостепене пресуде, а оштећена ББ је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 199/25 од 07.05.2025. године одбијене су као неосноване жалбе Јавног тужиоца Основног јавног тужиоца у Шапцу, те окривљене АА и њеног браниоца, а пресуда Основног суда у Шапцу К.бр.306/23 од 13.11.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Живојин Вулетић, на основу члана 485. став 2. ЗКП, због „погрешено примењеног материјалног права и кривичног законика“ са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене АА – адвокат Живојин Вулетић у уводу захтева за заштиту законитости, као разлог подношења, истиче повреду закона из члана 485. став 2. ЗКП, која је општег карактера, те погрешну примену материјалног права и Кривичног законика, а у образложењу не наводи ниједну повреду из члана 485. став 4. ЗКП због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу умишљаја за настанак тешких телесних повреда које су оштећени задобили критичном приликом, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, уз сопствени закључак да се у односу на двоје оштећених који су задобили повреде може радити само о нехату.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законом прописан разлог за подношење овог ванредно правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић